

11 972 Kr. Da jeg ikke selv er Spor af landbrugskyndig, har jeg villet sikre mig, at ikke Ejeren her havde misforstaaet Situationen, og jeg har derfor faaet to landskendte Landmænd til at attestere, at dette Rægskab er fuldstændig rigtigt. Jeg har faaet at vide, at dette Overskud er anbragt paa følgende Maade: Manden har faaet sin Besætning forøget med for 2 435 Kr., han har afdraget 3 066 Kr. og har kontant i Banken og i sin Pengepung 6 471 Kr., alt sammen stammende fra dette ene Aar. Gaarden er oven i Købet ikke veldreven, men den er ikke paa nogen Maade klædt af, som De ser, tværtimod, Besætningen er i dette Aar blevet forøget, og Manden har faaet mange Kontanter i Lommen. Ejermanen sagde til mig og smilte lunt: Ja, ikke sandt, det er strenge Tider her i Landet for de smaa Pinstrupper. Han hører til de Landmænd, der er meget forargede over, at Landboerne betaler saa ringe en Skat, som de faktisk gør. Der er nemlig ikke Tvivl om, at Staten aldeles ikke faar en Skat, der svarer til Landbrugets Indtægter, og der er i Virkeligheden ikke Grund til at afvente en Skattereform for at skaffe Staten de Indtægter, som den har Krav paa, og som den let kan skaffe sig ad denne Vej. Der er faktisk her en Skattereserve af ganske betydelig Værdi for Landet, og jeg er vis paa, at det ærede Medlem fra Æbeltoft vil holde med mig, naar jeg henstiller til Regeringen at tage den Sag alvorlig op. Det første, der behøves for at faa Sagen fornuftig i Gang, er sagtens en Lov om Bogføringspligt for Landbruget, men det er da ogsaa en ganske naturlig Ting, at Landbruget tvinges til at føre Bog. (*Finansministeren* [Brandes]: Kan det gennemføres?). Om det kan gaa igennem, er en anden Sag, men jeg synes, at hvis dette er et nogenlunde almengyldigt Eksempel, kan den danske Rigsdag overhovedet ikke være bekendt vedblivende at finde sig i, at Landet mister saa betydelige Skatteindtægter, som her kan skaffes, i en Tid, hvor der er saa stærk Trang til Skatter, som der faktisk er. Der er ikke Spor af Mening i, at de Borgere, der har Bogføringspligt, og de Borgere, hvis Indtægt opgives omhyggeligt fra deres Arbejdsgivere, skal bære for meget i Skat, for at en enkelt Stand kan slippe for at bære den Part af Landets Byrder, som i Virkeligheden bør lægges paa dens Skuldre. Jeg henstiller altsaa til Regeringen at tage det Spørgsmaal op til en meget alvorlig og helst hurtig Behandling.

Det er Skik og Brug ved Finanslovbehandlingen, at Medlemmerne møder frem med deres Ønskesedler, men der er naturligvis i Aar overordentlig god Mening i at gøre disse Ønskesedler saa korte som vel muligt. Jeg skal da heller ikke komme med en Ønskeseddel af noget nævneværdigt Omfang, men der er et eneste lille Spørgsmaal, som jeg gerne vil møde frem med. Jeg talte ved sidste Aars Finanslovbehandling om den usle Stilling, som det kongelige Kapels Medlemmer har indtaget blandt Statens Tjenestemænd. Jeg har den Glæde nu at kunne konstatere, at i det forløbne Aar er den Uret, de Mennesker har lidt, for en meget væsentlig Del blevet hævet. Kapellets Medlemmer er nu tilfredse og glæde ved deres Kaar undtagen paa et eneste Punkt, og det er, at de har ikke Ret til Enkepension. En Enkepension for de faa Mennesker betyder for Landets Finanser intet som helst, men naturligvis for Kapellets Medlemmer saa meget mere. Saadanne Folks Livsarbejde er i Virkeligheden langt mere opslidende, end Folk i Almindelighed tror. Der findes for deres Vedkommende en helt lang Række af Fag sygdomme, om hvilke der i øvrigt findes en stor speciel medicinsk Litteratur. De angribes af Nervesygdomme, Øresygdomme, Mundsygdomme, alt efter de forskellige Instrumenter, de trakterer. Naar de efter en lang Uddannelse og efter en Konkurrence har faaet en Stilling i det kongelige Kapel, bliver de dér normalt Resten af deres Levetid, og de præsterer i Virkeligheden et meget stort Arbejde, er meget bundne. Det er da trist for dem at vide, at de, naar de en Dag har slidt sig en af disse specielle Sygdomme til, er daarligere stillede med Hensyn til Pensionen end andre Mennesker, der tjener deres Brød i Statens Tjeneste. Jeg vil derfor slutte med at henstille til den højtærede Undervisningsminister, for hvem jeg i øvrigt mener, Tanken neppe er fremmed, at han tager Spørgsmaalet op og sørger for at faa det afgjort saaledes, at naar Kapellet fremtidig spiller for os, Musikken kan klinge af den Glæde og Tilfredshed, som Kapellets Medlemmer vil føle ved at være sikrede ogsaa paa det Punkt.

Første Næstformand (*K. M. Klausen*): Folketingsmanden for Sorø Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.